

Ο Ετόρε Μεσίνα γράφει στο προσωπικό του blog για τον τρόπο που ένας προπονητής πρέπει να διαχειρίζεται την ήττα. Πως αντιδρά ο ίδιος σε ένα άσχημο αποτέλεσμα ή σε μια κακή εμφάνιση, ποια είναι η άποψη του για τις «κακές βραδιές» και ποια λατινή φράση σημάδεψε την προπονητική του καριέρα.

Για να διαβάσετε ολόκληρο το blog του Ιταλού τεχνικού στη εφημερίδα «Sport» της Ρωσίας πατήστε [εδώ](#) .

«Δεν μπορώ να πω ότι είμαι πολύ καλός στη διαχείριση της ήττας. Είμαι τυχερός που δούλεψα σε ομάδες που χάνουν σπάνια. Κάθε ήττα, όμως, πονάει. Αλλά αν αυτό που σχεδιάσαμε από την άποψη του διαβάσματος του παιχνιδιού και την άποψη της αμυντικής και επιθετικής τακτικής αποδειχτεί λάθος, τότε το θεωρώ ως προσωπική ήττα. Είναι αλήθεια ότι εκνευρίζομαι με τους παίκτες όταν χάνουν, αλλά σε αυτές τις περιπτώσεις εκνευρίζομαι με τον εαυτό μου. Για αυτό και στην επόμενη προπόνηση θα προσπαθούμε να διορθώσουμε τα λάθη που κάναμε.

Το πιο δύσκολο κομμάτι μετά το παιχνίδι είναι να καταλάβεις αν αυτό που αποφάσισες είναι σωστό ή είχε να κάνει με αναποτελεσματική εκτέλεση ή αν θα έπρεπε τελικά να δοκιμάσεις κάτι τελείως διαφορετικό.

Το πιο σημαντικό πράγματα μετά από μια ήττα είναι να μη χάσεις την αυτοπεποίθηση σου. Δεν μπορούμε να θεωρούμε τους εαυτούς μας μια αήττητη ομάδα. Δεν μπορούμε να κερδίζουμε κάθε παιχνίδι. Είναι αλήθεια ότι κάθε φορά πρέπει να χάσεις κι ένα ματς για να επιστρέψεις στην πραγματικότητα. Η ήττα μας στο Μιλάνο είχε θεραπευτικές ιδιότητες, ήταν μια ήττα που μας ανάγκασε να συγκεντρωθούμε και πάλι, να σπρώξουμε την ομάδα να δουλέψει πιο σκληρά, την ώρα που δεν επηρεάστηκε ιδιαίτερα η βαθμολογική μας θέση.

Η ήττα επηρεάζει την ψυχολογία. Με ανησυχεί ιδιαίτερα το επίπεδο της αυτοπεποίθησης των παικτών προς τους εαυτούς τους, τους συμπαίκτες τους, τον πάγκο και την ικανότητα της ομάδας να πετύχει. Όλοι είμαστε υπεύθυνα άτομα κι οι ήττες πληγώνουν την αυτοπεποίθηση μας ως ομάδα και άτομα. Ειδικά μετά την ήττα από το Μιλάνο ξέρει ότι ήμασταν επιφανειακοί, δεν δώσαμε την απαιτούμενη προσοχή και τη διάθεση όταν χρειάστηκε.

Η αυτοπεποίθηση είναι από τα πιο σημαντικά πράγματα σε οποιαδήποτε δραστηριότητα του ανθρώπου. Η αυτοπεποίθηση που νιώθεις εσύ κι η εμπιστοσύνη που σου δείχνουν οι γύρω σου. Για αυτό πάντα προσέχω τον τρόπο που χειρίζομαι μια ήττα. Το να την αντιμετωπίσεις με τον λάθος τρόπο μπορεί να είναι καταστροφικό όχι μόνο βραχυπρόθεσμα, αλλά και μακροπρόθεσμα. Οι ήττες σε φέρνουν σε μια θέση που αρχίζεις να αμφιβάλεις για τον εαυτό σου και αυτό που κάνεις.

Μετά τις κακές μας εμφανίσεις με τη Ρεάλ, την Παρτιζαν και το Βλαδιβοστόκ επικεντρώθηκα σε ένα πράγμα: είμαστε σε θέση να κερδίζουμε εκτός έδρας; Είμαστε σε θέση να ξεπερνάμε τις δυσκολίες ενός εκτός έδρας αγώνα; Για να είσαι μια ομάδα που κερδίζει πρέπει να το κάνεις εκτός έδρας. Είναι πολύ δύσκολο να υποθέσεις ότι θα φτάσεις στον τελικό ή να κατακτήσεις το πρωτάθλημα στηριζόμενος μόνο στο πλεονέκτημα έδρας, αν κι αυτό είναι πολύ σημαντικό. Σου δίνει τη δυνατότητα να είσαι πιο ήρεμος και πιο σίγουρος όταν παίζεις μακριά από το γήπεδο του, διότι προσθέτει πίεση στη γηπεδούχο ομάδα.

Για να κερδίσεις εκτός έδρας πρέπει να είσαι συνεπής και να προσέχεις τα μικρά πράγματα, όπως το να μην επιτρέπεις γκολ-φάουλ. Εμείς δώσαμε εφτά τέτοια στο Μιλάνο, που είναι ένα μέσος όρος για παιδικές ή εφηβικές ομάδες χωρίς εμπειρία που δεν ξέρουν να κάνουν σωστά φάουλ. Με την Κίμκι δεχτήκαμε μόνο ένα.

Υπάρχει ένα πολύ σημαντικό πράγμα που έμαθα από τους προπονητές που ήμουν τυχερός να συνεργαστώ. Πρέπει να μάθεις να κερδίζεις παιχνίδια στα οποία δεν παίζεις καλά. Μετά το παιχνίδι με το Μιλάνο είπα στους παίκτες μου ότι έχουμε κερδίσει τα περισσότερα ματς στα οποία ξεκινήσαμε από το πρώτο λεπτό καλά και συνεχίσαμε ως το τέλος. Αλλά στη Μαδρίτη, στο Βελιγράδι, στο Μιλάνο ή στο Βλαδιβοστόκ δεν ξεκινήσαμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο με αποτέλεσμα να φτάσουμε στο τέλος σε ένα κλειστό ματς. Έπρεπε να βρούμε τρόπο να γυρίσουμε παιχνίδια με την αυτοπεποίθηση μας και την πνευματική σκληράδα όταν δεν αρχίζουμε καλά. Για αυτό είμαι χαρούμενος για τη νίκη με την Κίμκι. Είχαμε ένα κακό πρώτο ημίχρονο, αλλά οι παίκτες συγκεντρώθηκαν και πάλι, κατάλαβαν τι έπρεπε να κάνουμε. Οι βετεράνοι έκαναν ένα βήμα μπροστά και οδήγησαν την ομάδα σε μια σημαντική νίκη.

Πιστεύω ότι αν ένας, δύο ή τρεις παίκτες δεν αποδώσουν καλά, όλα είναι πιθανά. Αλλά όταν κάνεις ένα παιχνίδι όπως το δικό μας στο Μιλάνο όπου όλοι έπαιζαν χωρίς συγκέντρωση τότε είναι δική μου ευθύνη. Για αυτό νιώθω προσωπικά υπεύθυνος για αυτή την ήττα. Είμαι τυχερός που η ομάδα μου έχει δυνατές προσωπικές που ξεπερνάνε τα προβλήματα πολλές φορές από μόνοι τους.

Σπάνια χρησιμοποιώ τη φράση «κακή βραδιά». Ένα από τα πράγματα που έμειναν στο γυμνάσιο από το μάθημα των Λατινικών είναι η φράση ενός διάσημου Ρωμαίου ποιητή «Είσαι υπεύθυνος να χτίσεις το δικό σου μέλλον». Στη δική μας φιλοσοφία μεγαλώνουμε νομιζοντας ότι η μοίρα παίζει ένα πολύ σημαντικό κομμάτι στη ζωή μας. Κανείς δεν ξέρει για το μέλλον, κανείς δεν ξέρει γιατί αρρωσταίνουμε, γιατί επιβιώνουμε γιατί πεθαίνουμε. Αλλά πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για να μειώσουμε τη συμβολή της μοίρας κάθε φορά που έχουμε τη δυνατότητα, για παράδειγμα μέσω της σκληρής δουλειάς. Πρέπει να κάνεις το καλύτερο που μπορείς. Ένας τραυματισμός δεν προβλέπεται, αλλά μπορούμε να κάνουμε κάτι για να προφυλαχτούμε. Το ίδιο συμβαίνει και με τις «κακές βραδιές». Μπορεί να μην έχεις υψηλά ποσοστά ευστοχίας, αλλά πάντα υπάρχουν δικαιολογίες για αυτό όπως οι κακές πάσες, η κακή εκτέλεση ή κακή νοοτροπία. Ακόμη και στην «κακή βραδιά» μπορεί να αναπτύξεις μια ρουτίνα που θα σε βοηθήσει να επιβιώσεις την κακή βραδιά. Αυτό είναι ένα από τα πιο συναρπαστικά πράγματα να κάνεις ως ομάδα, να βρεις τον τρόπο να βγάλεις μια «κακή βραδιά» χωρίς να δέχεται την κακοτυχία ή τη μοίρα, χωρίς να ψάχνεις για δικαιολογίες.

Όταν βλέπουμε μαζί το DVD ενός αγώνα είμαι πάντα σοβαρός στο να τονίσω τι κάναμε λάθος, ειδικά αν ο λόγος ήταν η επιπολαιότητα. Την ίδια ώρα με απασχολεί η αυτοπεποίθηση των παικτών. Προσπαθώ να τονίσω τι μπορούμε να κάνουμε καλύτερα για να κερδίσουμε περισσότερη αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη ο ένας για τον άλλον. Είναι ο

σωστός τρόπος για να δείξεις τα λάθη. Οι παίκτες το εκτιμούν, επειδή δεν είναι πάντα δική τους ευθύνη, αλλά συνολική. Ειλικρινά παραδέχομαι ότι είμαι πιο επιθετικός όταν τα πράγματα πάνε καλά ή μετά από μια νίκη, παρά μετά από μια ήττα. Μετά από ένα άσχημο αποτέλεσμα όλοι είμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση, είμαστε πιεσμένοι και ευάλωτοι. Για αυτό εκεί δεν πρέπει να είμαστε τόσο επιθετικοί.

Με την εμπειρία αναπτύξεις την ικανότητα να νιώθεις την ψυχική κατάσταση της ομάδας. Καμιά φορά η ομάδα μου θυμίζει τον γιο μου, τον Φιλίπο, που όταν κάνει κάτι κακό περιμένει η μαμά κι η μπαμπάς να πουν κάτι ή να αντιδράσουν κάπως για το λάθος ή τη συμπεριφορά του. Κατά καιρούς πρέπει να τον αιφνιδιάζουμε με το να μην κάνουμε απολύτως τίποτα. Το ίδιο και με μια ομάδα. Η ομάδα χρειάζεται υποστήριξη, καμιά φορά να αιφνιδιάζεται και καμιά φορά να παίρνει ώθηση. Δεν μπορούμε να πούμε ότι κάνουμε πάντα το σωστό, αλλά μαζί με τον Ντέιβιντ, τον Λέλε και τον Ντίμα ελπίζω ότι έχουμε φτάσει στο σωστό επίπεδο κατανόησης της κατάστασης στην οποία βρίσκεται η ομάδα. Αν δεν το καταλάβεις και δεν το λάβεις υπόψη σου, μπορεί άθελα σου να οδηγήσεις σε υπερ-αυτοπεποίθηση ή σε έλλειψη εμπιστοσύνης;